

Hoe het Woord zich verspreidt

Onoverbrugbaar ver reikt de wereld. En ieder, ook Gij, blijft afstandelijk.
Onzekere eenzaamheid.
En waar de warmte van Uw aanwezigheid ...
Want U heb ik lief met al mijn ogen. U wil ik drinken
met het licht, in U verzinken.

De lezing is genomen uit de Handelingen van de apostelen, hoofdstuk 13, vanaf vers 46.

?Tot aan de uiteinden van de aarde? ? Hoe voelt het om na te denken over de uiteinden van de aarde, over de immensiteit van het universum? Wanneer keek jij voor het laatst naar de weidse nachtelijke lucht? Welke woorden komen in je op? Ontzag? Verwondering? Inzicht? Verrukking? Of is er een gevoel, dat geen woorden nodig heeft. En stel je dan voor hoe Gods woord zich door dit geheel verspreidt?

Paulus en Barnabas zeggen hier dat hun luisteraars het woord van God afwijzen en ?zichzelf het eeuwige leven niet waardig achten?. Vaak is juist dát de reden waarom mensen het woord van God afwijzen: ze kunnen niet geloven dat zij het waard zijn, ze kunnen niet in het goede nieuws geloven dat God zo veel van ze houdt. Kom ik wel eens in de verleiding om zo te denken ? om te twifelen aan Gods boodschap, en aan hoe belangrijk ik ben in Gods plan.

Als je de lezing voor de tweede keer hoort, stel jezelf dan voor in de menigte, je staat daar en luistert naar Paulus en Barnabas. Hoor de woorden die zij spreken, niet tot een groep vreemden, maar tot jou.

Hoe zou het zijn als God jou zo'n opdracht gaf? Zou je twifelen of je het wel waard was, of jij echt van zoiets deel uit mag maken? Wat zou je nodig hebben om het wél te kunnen doen? Wat zou er bij jou in de weg staan? Bid voor die kracht die je nu nodig hebt.